

عنوان مقاله:

تحولات فقه شیعه در تعامل با روند نوسازی در ایران بعد از انقلاب

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 36، شماره 2 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

یحیی فوزی - دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

خلاصه مقاله:

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، جریان اسلام گرایان و فقهاء شیعه ضرورتاً می بایست به موضع گیری در خصوص مسائل مختلف بپردازند و به صورت شفاف و موردی دیدگاههای فقهی را برای طراحی سیاستها و برنامه ها و اداره کشور مطرح سازند و در این راستا می بایست در موضع گیریهای خود از یک سو، به مبانی فقهی خود وفادار بمانند و از سوی دیگر پیشرفت و توسعه کشور را تعقیب کنند و در واقع الگوی بدیلی از نوسازی که بتواند دستاوردهای عقلانی جهان مدرن را در جامعه ای اسلامی تحقق بخشد ارائه نمایند. در نتیجه، آنان در سالهای بعد از انقلاب با سوالات و چالشهای جدی ذهنی و عینی در حوزه های مختلف مواجه شدند که مجموعه این عوامل ذهنی و عوامل تاثیرات مهمی در فقه سیاسی شیعه بر جای گذارد. در این مقاله تلاش گردیده است تا به این سوالات پاسخ داده شود که: به قدرت رسیدن اسلام شیعی در ایران چه تاثیری بر فقه سیاسی شیعه بر جای گذارده است؟ و این تاثیرگذاری در چه حوزه هایی اتفاق افتاده است؟ که در پاسخ به این سوالات با روشی تاریخی تحلیلی، ضمن اشاره به ابعاد تعامل فقهاء شیعی در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی بعد از انقلاب و بررسی چالشهای فقهی مهم فراروی آنها در حوزه های مختلف، تاثیر و پیامدهای این چالشها بر فقه سیاسی شیعه مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اصولیان، اخباریان، تحولات فقهی، سیره، عقلانی، مصلحت، حکم حکومتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756899>

